

§ 10. 1. Tryb postępowania przewidziany w rozporządzeniu stosuje się także do przekwaterowywania osób zajmujących osobne kwatery stałe będące w dyspozycji jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

2. Organami właściwymi do wydawania decyzji w sprawach przekwaterowania osób, o których mowa w ust. 1, są odpowiednie organy kwaterunkowo-budowlane resortu spraw wewnętrznych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego z dnia 16 listopada 1953 r. w sprawie przymusowego usuwania osób nieuprawnionych z kwater wojskowych (Dz. U. Nr 49, poz. 242).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Obrony Narodowej: w z. J. Urbanowicz
Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska: E. Wojtaszek

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 maja 1976 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów o podatku wyrównawczym.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 8 ust. 1 pkt 1 i art. 14 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 45, poz. 227) oraz art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy ustalaniu obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym określonych niżej kategorii pracowników odlicza się od kwoty wynagrodzenia ze stosunku pracy koszty jego uzyskania obliczone w stosunku do wynagrodzenia:

- 1) artystów scenicznych, filmowych, estradowych i cyrkowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 5, w wysokości 45%,
- 2) artystów muzyków, chórzystów, tancerzy — solistów i artystów zespołowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 5, oraz korepetytorów baletu, chóru i solistów w wysokości 45%,
- 3) reżyserów, scenografów, dyrygentów, choreografów, kierowników artystycznych, literackich, muzycznych, wokalnych, scenarzystów, operatorów obrazu w filmie w wysokości 45%,
- 4) spikerów i lektorów w Polskim Radiu i Telewizji w wysokości 35%,
- 5) artystów, tancerzy, muzyków i chórzystów występujących w lokalach gastronomicznych w wysokości 25%,
- 6) pracowników redakcji dzienników i czasopism oraz agencji prasowych od sumy uposażenia zasadniczego i wierszówki lub dodatku redakcyjnego w wysokości 25%,
- 7) pracowników zatrudnionych przy realizacji programów radiowych i telewizyjnych na następujących stanowiskach: realizatorów telewizyjnych (reżyserów wizji), realizatorów audycji radiowych (reżyserów form publicystycznych i magazynowych), ilustratorów muzycznych, realizatorów i operatorów światła i dźwięku, operatorów kamer, inspektorów emisji, kierowników produkcji, inspicjentów i montażyistów w wysokości 20%,

- 8) za czynności filmowego operatora dźwięku, dekoratora, charakteryzatora, szefa produkcji zespołu realizatorów filmowych, kierownika produkcji, starszego asystenta kierownika produkcji, starszego asystenta scenografa, montażyistów i mistrza oświetlenia oraz czynności operatora dźwięku przy nagraniach fonograficznych w wysokości 20%.

§ 2. 1. Koszty uzyskania przychodów ustala się w stosunku do następujących przychodów:

- 1) osób wykonujących prace na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej, z której przychody są zwolnione od podatku od wynagrodzeń, w wysokości 15%,
- 2) z wynajmu pokoi gościnnych podlegających opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń w formie ryczałtu:
 - a) jeżeli wynajem jest dokonywany za pośrednictwem biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”, w wysokości 55%,
 - b) jeżeli wynajem jest dokonywany bezpośrednio, w wysokości 40%,
- 3) indywidualnych rybaków morskich w wysokości 85%.

2. Koszty uzyskania odlicza się w wysokości określonej w ust. 1, jeżeli podatnik nie udowodni, że koszty te były wyższe.

3. Od przychodów nie wymienionych w ust. 1 koszty uzyskania przychodu odlicza się w wysokości faktycznie poniesionej i udowodnionej przez podatnika.

§ 3. 1. Osoby osiągające przychody z działalności lub twórczości artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej lub publicystycznej, nie wynikającej z umowy o pracę, mogą gromadzić te przychody na rachunku bieżącym w Powszechnej Kasie Oszczędności — III Oddział w Warszawie, a jeżeli przychody te są osiągane w walu-

cie obcej — na specjalnym rachunku dewizowym Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” w Banku Handlowym w Warszawie S.A. Wpłaty na rachunek bankowy mogą dokonywać wyłącznie instytucje, od których podatnik osiąga przychody, a na rachunek dewizowy w Banku Handlowym w Warszawie S.A. — Stowarzyszenie Autorów „ZAIKS”.

2. Otwarcie rachunku bieżącego następuje na wniosek podatnika zgłoszony bezpośrednio w Powszechnej Kasie Oszczędności — III Oddział w Warszawie lub za pośrednictwem powszechnej kasy oszczędności położonej najbliżej miejsca zamieszkania podatnika.

§ 4. 1. Posiadacz rachunku bieżącego powinien zawiadomić instytucje, od których osiąga on przychody określone w § 3 ust. 1, o posiadaniu rachunku i jego numerze. Instytucje te od chwili otrzymania zawiadomienia są obowiązane przekazywać na rachunek bankowy podatnika przychody jedynie w części stanowiącej podstawę obliczenia podatku od wynagrodzeń i po potrąceniu należnego podatku od wynagrodzeń.

2. Jeżeli uzyskane przez podatnika przychody określone w § 3 ust. 1 przekroczyły w ciągu roku 400.000 zł, podatnik powinien zawiadomić o tym instytucje, od których otrzymuje te przychody. W tym wypadku instytucje te powinny przekazywać na rachunek bankowy podatnika również część przychodów stanowiącą zwolnione od podatku od wynagrodzeń koszty uzyskania przychodów. Jeżeli jednak podatnik osiąga przychody za pośrednictwem właściwego stowarzyszenia twórców, z kwoty przekazywanej na rachunek bankowy potrąca się pobierane przez to stowarzyszenie koszty inkasa w części dotyczącej nadwyżki przychodów ponad kwotę 400.000 zł.

§ 5. W postępowaniu w sprawach dotyczących wymiaru podatku wyrównawczego należnego od podatników osiągających wyłącznie przychody określone w § 3 właściwy jest Naczelnik Dzielnicy Warszawa-Śródmieście. Podatnicy otrzymujący te przychody wyłącznie w drodze wpłat na rachunek bankowy są obowiązani w terminie składania zeznań podatkowych zamiast zeznania złożyć oświadczenie, że innych przychodów nie uzyskują. Nie uważa się jednak przychodów za otrzymywane wyłącznie w drodze wpłat na rachunek bankowy, jeżeli instytucja wypłacająca te przychody dokonuje innych potrąceń z części przychodów podlegającej przekazaniu na rachunek bankowy. W tym wypadku podatnik jest obowiązany złożyć zeznanie podatkowe.

§ 6. Za kwoty przekazane na cele użyteczności społecznej, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 45, poz. 227), zwanej dalej „ustawą”, uważa się kwoty przekazane na odbudowę Zamku Królewskiego w Warszawie, budowę Centrum Zdrowia Dziecka, Polski Czerwony Krzyż, Polski Komitet Pomocy Społecznej i Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

§ 7. 1. Zakłady pracy obowiązane na podstawie art. 11 ustawy oraz § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1975 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 46, poz. 242) do obliczania i poboru podatku wyrównawczego obliczają i pobierają kwartalne zaliczki na podatek, a po upływie roku dokonują obliczenia podatku należnego za cały rok.

2. Podatnicy, od których podatek wyrównawczy pobierają zakłady pracy, są obowiązani przed pierwszą wy-

płatą wynagrodzenia złożyć zakładowi pracy oświadczenie o posiadaniu na utrzymaniu osób, o których mowa w art. 9 ust. 2 ustawy, i zawiadamiać ten zakład o zmianach w tym zakresie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym zaszły te zmiany. Jeżeli podatnikowi przysługuje prawo dokonania odliczeń, o których mowa w art. 8 ustawy, jest on obowiązany przedstawić zakładowi pracy dowody uzasadniające te odliczenia.

§ 8. Zakłady pracy obliczają zaliczki kwortalne na podatek wyrównawczy w sposób następujący:

- 1) ustala się wynagrodzenie roczne przez pomnożenie przez 4 stałych składników wynagrodzenia podlegających opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym osiągniętych w kwartale,
- 2) do wynagrodzenia rocznego dolicza się sumy otrzymanych przez podatnika wynagrodzeń wypłacanych nie co miesiąc (np. wyrównania za okresy ubiegłe, premie należne za okres dłuższy niż miesiąc) i innych przychodów oraz odlicza się sumy poniesionych od początku roku wydatków, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy; jeżeli podatnik osiąga przychody określone w § 3, które wpłacane są na rachunek bankowy, do rocznego przychodu dolicza się tylko kwoty wypłacone w ciągu roku z tego rachunku,
- 3) oblicza się należny podatek od nadwyżki wynagrodzeń i przychodów obliczonych w sposób określony w pkt 1 i 2 ponad kwotę wolną od podatku wyrównawczego stosownie do stanu rodzinnego podatnika; zaliczkę kwartalną stanowi $\frac{1}{4}$ należnego podatku rocznego.

§ 9. Zakłady pracy przekazują na rachunek budżetu rady narodowej stopnia podstawowego, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania podatnika, kwoty pobranych zaliczek na podatek wyrównawczy w terminie do dnia 10 następnego miesiąca po upływie kwartału i składają jednocześnie właściwym terenowym organom administracji państwowej stopnia podstawowego imienne wykazy podatników i kwot pobranych od nich zaliczek.

§ 10. 1. Zakłady pracy dokonują rocznego obliczenia podatku w terminie do dnia 31 stycznia po upływie roku podatkowego, z uwzględnieniem pobranych zaliczek za trzy kwartały, z tym że za ostatni kwartał tego roku nie dokonują obliczenia zaliczki. Przypadająca do pobrania różnica podatku podlega pobraniu z wynagrodzenia należnego za miesiące styczeń, luty lub marzec roku następnego; w razie powstania nadpłaty zalicza się ją na poczet zaliczki kwartalnej, a nadwyżkę zwraca się podatnikowi gotówką. Zwrotu nadpłaty w gotówce dokonuje właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego na wniosek zakładu pracy.

2. Zakład pracy nie dokonuje rocznego obliczenia podatku należnego od podatników korzystających z odliczeń, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy.

3. Zakład pracy nie dokonuje również rocznego obliczenia podatku, jeżeli stosunek pracy z pracownikiem ustał lub powstał w ciągu roku, chyba że pracownik żąda, aby obliczenia rocznego dokonał zakład pracy, z którym pozostawał w stosunku pracy w miesiącu grudniu. W tym wypadku zakład pracy, który poprzednio do-

konywał poboru zaliczek, obowiązany jest na wniosek pracownika przekazać nowemu zakładowi pracy dokonującemu rocznego obliczenia podatku dane dotyczące podstawy obliczenia zaliczek i kwot tych zaliczek za miesiące, za które je pobierał.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, gdy na zakładzie pracy nie ciąży obowiązek dokonania rocznego obliczenia podatku, obliczenia tego dokonuje terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, a podatnik jest obowiązany złożyć zeznanie podatkowe.

§ 11. Zakłady pracy w terminie do dnia 15 lutego roku następnego po roku podatkowym składają terenowym organom administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania podatnika, imienne wykazy sporządzone według ustalonego wzoru, wskazujące sposób obliczenia podatku rocznego, i przekazują jednocześnie pobrane kwoty z tytułu różnicy między kwotą należnego podatku rocznego a kwotą pobranych zaliczek.

§ 12. 1. Zakłady pracy i inne instytucje wypłacające wynagrodzenia i przychody wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1—3 ustawy obowiązane są w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku przesyłać terenowym organom administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwym według miejsca zamieszkania osoby osiągającej te wynagrodzenia i przychody, informacje dotyczące osób, którym wypłaciły w roku poprzedzającym:

- 1) wynagrodzenia ze stosunku pracy w wysokości przekraczającej 120.000 zł, a w razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy — w wysokości przekraczającej 60.000 zł,
- 2) inne przychody wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy w wysokości przekraczającej 5.000 zł, a gdy chodzi o przychody z tytułu twórczości lub działalności artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej lub publicystycznej — w wysokości przekraczającej 1000 zł.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwy według siedziby zakładu pracy, może w uzasadnionych wypadkach zwolnić zakład pracy od obowiązku przysyłania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, lub ustalić wyższe kwoty przychodów niż określone w tym przepisie.

3. W informacjach, o których mowa w ust. 1, podaje się sumę wypłat dokonanych w ciągu roku oraz podstawę obliczenia i kwotę potrąconego podatku od wynagrodzeń.

4. Nie przysyła się informacji dotyczących:

- 1) osób, co do których zakład pracy wypłacający wynagrodzenia dokonuje obliczenia i poboru podatku wyrównawczego lub co do których wysyła informacje do innego zakładu pracy obowiązanej do obliczenia i poboru tego podatku,
- 2) kwot przekazywanych na specjalny rachunek bankowy.

§ 13. Podatnicy podatku wyrównawczego, którzy osiągają dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub obok tych dochodów wynagrodzenia lub przy-

chody wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1—3 ustawy, są obowiązani co miesiąc w terminach płatności zaliczek na podatek dochodowy lub rat ryczału wpłacać zaliczki na podatek wyrównawczy w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego według miejsca ich zamieszkania, i składać deklaracje wskazujące sposób obliczenia zaliczki.

§ 14. 1. Zaliczkę od podatników, o których mowa w § 13, oblicza się w wysokości $\frac{1}{12}$ podatku wyrównawczego należnego od nadwyżki dochodów lub sumy dochodów, wynagrodzeń i innych przychodów osiągniętych w miesiącu i pomnożonych przez 12 ponad kwotę, od której zależy powstanie obowiązku podatkowego.

2. Jeżeli podatnicy wymienieni w § 13 opłacają podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczału umownego, za dochód roczny uważa się dochód przyjęty do ustalenia wysokości ryczału, a jeżeli ryczałt na dany rok nie został jeszcze ustalony, za dochód roczny przyjmuje się dochód osiągnięty w grudniu roku poprzedniego, pomnożony przez 12.

3. Jeżeli podatnicy wymienieni w § 13 opłacają zaliczki na podatek dochodowy w wysokości $\frac{1}{12}$ wymiaru za rok poprzedni, za dochód roczny uważa się dochód ustalony do celów wymiaru podatku dochodowego za rok poprzedni, a jeżeli wymiaru za ten rok nie dokonano, za dochód roczny przyjmuje się dochód osiągnięty w grudniu poprzedniego roku, pomnożony przez 12.

4. W wypadkach określonych w ust. 2 i 3, jeżeli kwota zaliczki obliczona na podstawie dochodu za grudzień roku ubiegłego okaże się niższa niż należąca od dochodu wynikającego z wymiaru ryczału za rok bieżący lub wymiaru podatku dochodowego na zasadach ogólnych za rok poprzedni, różnicę tę podatnicy są obowiązani zapłacić w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej ryczałt na rok bieżący lub podatek dochodowy za rok poprzedni.

§ 15. 1. Podatnicy osiągający dochody z upraw i niektórych rodzajów produkcji zwierzęcej prowadzonych w większych rozmiarach obowiązani są wpłacać w urzędzie terenowego organu administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwego według miejsca położenia gospodarstwa rolnego, zaliczki kwartalne w terminie do dnia 15 ostatniego miesiąca każdego kwartału w wysokości po $\frac{1}{4}$ kwoty podatku wyrównawczego ustalonej choćby nieostatecznie za poprzedni rok podatkowy.

2. Do czasu doręczenia decyzji ustalającej podatek wyrównawczy za rok poprzedni podatnicy wymienieni w ust. 1 obowiązani są bez wezwania wpłacać w terminie określonym w ust. 1 zaliczkę kwartalną w takiej wysokości jak za ostatni kwartał roku ubiegłego. Jeżeli ta zaliczka okaże się mniejszą od kwoty przypadającej do uiszczenia w myśl ust. 1, podatnik obowiązany jest wpłacić różnicę w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji ustalającej podatek za poprzedni rok.

3. Podatnik, który rozpoczął w ciągu roku podatkowego działalność określoną w ust. 1, podlegającą podatkowi wyrównawczemu, obowiązany jest złożyć w ciągu tygodnia od dnia rozpoczęcia tej działalności odpowiednią deklarację terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego określonego w ust. 1 i wpłacać zaliczkę na podatek poczynsz od najbliższego kwartału. Wysokość zaliczki ustala ten organ.

4. Zmiana wysokości zaliczki następuje na wniosek podatnika lub z urzędu, gdy w działalności podatnika zaszły takie zmiany, że wymiar roczny podatku wyrównawczego będzie odbiegał od sumy zaliczek wpłaconych w ciągu roku co najmniej o 20%. O zmianach tych podatnik powinien zawiadomić właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w ciągu tygodnia od dnia powstania tych zmian.

§ 16. Wysokość zaliczek należnych od podatników, o których mowa w § 15, ustala w 1976 r. właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego i doręcza podatnikowi decyzję w tej sprawie.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 kwietnia 1969 r. w sprawie zeznań podatkowych, zaliczek oraz trybu postępowania przy stosowaniu ulg inwestycyjnych w podatku wyrównawczym od przychodów z niektórych specjalistycznych działów produkcji rolnej (Dz. U. Nr 14, poz. 102),
- 2) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 maja 1971 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. z 1971 r. Nr 14, poz. 138 i z 1972 r. Nr 33, poz. 230).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

137

OBWIESZCZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 25 maja 1976 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1971 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 1976 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju (Dz. U. Nr 21, poz. 132) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1971 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju (Dz. U. z 1971 r. Nr 23, poz. 213 i z 1975 r. Nr 17, poz. 94), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, z zachowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów, punktów i liter.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 44 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 września 1971 r. w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju w brzmieniu:

„§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.”.

- 2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 1976 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Obrony Narodowej: *w. z. J. Urbanowicz*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 25 maja 1976 r. (poz. 137).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 września 1971 r.

w sprawie świadczeń na rzecz obrony kraju.

Na podstawie art. 166 ust. 3, art. 167 ust. 3, art. 168 ust. 3, art. 169 ust. 4 i art. 173 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220, z 1972 r. Nr 53, poz. 342, z 1973 r. Nr 27, poz. 153, Nr 38, poz. 224 i Nr 47, poz. 276, z 1974 r. Nr 24, poz. 142 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

Rozdział I. Przepisy ogólne.

§ 1. Świadczenia na rzecz obrony kraju obejmują:

- 1) w czasie pokoju:
 - a) świadczenia osobiste, polegające na nieodpłatnym wykonywaniu w czasie wolnym od pracy różnego